

Enligt svenska patentlagen ger ett patent patenthavaren ett tidsbegränsat skydd mot att andra utnyttjar uppfinningen **kommersiellt**, t.ex. genom att tillverka och sälja en patentskyddad produkt. Patentet hindrar också att någon annan än patenthavaren yrkesmässigt erbjuder eller tillhandahåller medel som rör något väsentligt i uppfinningen (t.ex. en del av stor betydelse för uppfinningens funktion) till någon som inte är berättigad att utnyttja uppfinningen, s.k. **medelbart intrång**. För att någon ska göra sig skyldig till medelbart intrång krävs att denne vet att medlet är ägnat att användas för att utnyttja uppfinningen eller att detta är uppenbart. Bestämmelser om medelbart intrång finns också i andra EU-staters lagar.

Artikel 5.2 i rådets gemensamma ståndpunkt har samma syfte som reglerna om medelbart intrång. Tanken är att patenthavaren ska kunna hindra att någon olovligt erbjuder eller tillhandahåller datorprogram som vid laddning på en dator aktiverar en produkt eller process som skyddas av patentet.

Artikel 5.2 ger inte möjlighet till patent på vad som enbart är ett datorprogram. Enligt bestämmelsen måste det alltid finnas en produkt eller en process som patentansökan avser (se även artikel 5.1). Denna produkt eller process ska aktiveras genom körning av programmet på en dator. Under dessa förutsättningar kan ett **patentkrav** omfatta datorprogrammet.

Patentkrav är den del av en patentansökan som beskriver vad sökanden vill ha skyddat. I patentkraven ska finnas uppgift om den teknik i förhållande till vilken uppfinningen utgör något nytt samt uppgift om det som är nytt och eget med uppfinningen. Att ett patentkrav omfattar ett datorprogram innebär att det i patentkravet ges en beskrivning av vilken funktion/effekt ett datorprogram har vid körning på en dator. I och med att patentkravet omfattar datorprogrammets funktion/effekt skyddas denna funktion/effekt av patentet. Kommersiell framtagning eller spridning av datorprogram som vid körning på en dator har den patentskyddade funktionen/effekten kan därmed hindras.

EPO har i ett avgörande år 1999 ansett att patentkrav som omfattar datorprogram är tillåtna. Avgörandet är vägledande i Sverige och andra EPC-stater.

Sveriges uppfattning är att syftet med artikel 5.2 är bra. Det finns ett berättigat intresse för patenthavaren att hindra att någon yrkesmässigt tillhandahåller datorprogram som vid laddning på dator resulterar i intrång i patentet. En likartad bestämmelse finns redan i svensk patenträtt genom regeln om medelbart intrång. Sverige är dock berett att överväga omformuleringar av artikeln så att syftet framgår tydligare.